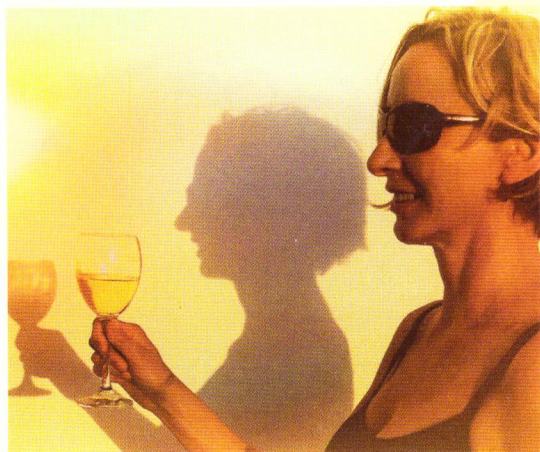


WILMA

Na 6 jaar en 36 columns



Wilma Geldof is een Haarlemse schrijver – voor jeugd en volwassenen – en schrijfdocent bij onder meer Hart. Haar historische roman over een overtuigd NSB-kind, *Elke Dag Een Druppel Gif*, werd bekroond met de Thea Beckman-prijs 2015.

SLOT 2

Dit is echt de laatste afscheidscolumn van Wilma. Wij willen Wilma danken voor haar inzet, we gaan haar missen.

Elke schrijver kent de #tegenebakker-vergelijkingen op Twitter: dingen die zonder gêne tegen schrijvers en andere freelancers worden gezegd, maar dus nooit tegen de bakker:

- We betalen eigenlijk nooit voor krentenbollen.
- Nee, voor dat brood is geen budget. We kunnen alleen je reiskosten vergoeden.
- Als je mij gratis broden geeft en ze zijn fantastisch, krijg je wellicht elders betaalde broden.
- Betalen? Oh, ik dacht: dat broden bakken is toch een soort hobby?
- We hebben geen vergoeding beschikbaar, maar je krijgt een leuk podium, goed voor je exposure.
- Je moet het vooral leuk vinden.
- Er is helaas geen budget, maar je komt natuurlijk wel op de bedankpagina! Enzovoort, enzovoort...

Een goede column schrijven kost tijd. Columns schrijven is werk, werk dat gehonoreerd hoort te worden. Na zes jaar gratis 36 columns te hebben geschreven voor Haarlemse stadsglossy, wil ik niet slachtofferig gaan doen, en daarom moet ik ermee stoppen. Ik heb het met plezier gedaan, nu is het mooi geweest.

Ik kijk terug op persoonlijke columns: over de dementie van mijn moeder; IVF, mijn kinderloosheid, de dood van mijn zus. Ik kijk terug op gekke columns: Trek je je buik in als je partner je streeft? Ik kijk terug op serieuze columns: Hoe kun je positief vragen waar iemand vandaan komt? Soms bewerkte ik verhalen van vroeger naar nu: verhalen uit mijn vroegere werk bij de Raad voor de Kinderbescherming en van mijn man als taxichauffeur. Soms veranderde ik details, wilde ik herkenbaarheid vermijden; een column over een onbekende zwerver ging in werkelijkheid over iemand die dichtbij me staat. Niet altijd exact de werkelijkheid, maar wel verhalen die de werkelijkheid representeren. Over echt intieme zaken zweeg ik. Die komen (vertaald, verdraaid) in romans terecht.

Soms waren lezers ontroerd door een column, dat was fijn. Of moesten ze erom lachen. Ook fijn. Een enkele keer werd iemand boos. Ook dat leek me geen slecht teken.

Als je ander werk van mij wilt lezen, verkoop ik je graag mijn boek *Elke Dag Een Druppel Gif*. Via mijn website kan je contact met mij opnemen. In de tussentijd schrijf ik door aan *Het Meisje Met De Vlechtjes*, een verhaal gebaseerd op Nederlands jongste verzetsmeisje, Freddie Dekker-Oversteegen. Voor wie denkt dat ik nu op de valreep nog even stiekem reclame wil maken: dat klopt! Want soms moet de bakker het van de kruimeltjes hebben.

Dag Haarlemmer!
Alle liefs, Wilma